

Ο Μεξικού Ιάκωβος εφ' όλης της ύλης για την Ορθοδοξία και τη διακονία στη Λατινική Αμερική

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Σε μια από τις πιο εκτεταμένες και απαιτητικές Μητροπόλεις του Οικουμενικού Θρόνου, ο [Μητροπολίτης Μεξικού κ. Ιάκωβος](#), Υπέρτιμος και Έξαρχος Κεντρικής Αμερικής και Νήσων Καραϊβικής, μιλά στην «[Πατρίς](#)» με λόγο βιωματικό και βαθιά ανθρώπινο.

Ανοίγει την καρδιά του και καταθέτει σκέψεις, εμπειρίες και εικόνες από μια εκκλησία που ζει και αναπνέει μέσα σε αντίξοες συνθήκες, ενώ μιλά για την αποστολή του, την καθημερινότητα των πιστών στη Λατινική Αμερική, τη νεολαία, την Ελλάδα και το χρέος της Εκκλησίας να παραμένει παρούσα, εκεί όπου ο άνθρωπος πονά και ελπίζει.

Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης περιγράφει τις δυσκολίες της ποιμαντικής διακονίας σε 49 χώρες, τις συνθήκες ζωής σε περιοχές χωρίς ρεύμα, ασφάλεια ή βασικές υποδομές, αλλά και τη δύναμη της πίστης που κρατά όρθιους ανθρώπους και κοινότητες. Δεν παραλείπει να αναφερθεί στο ρόλο της Ελλάδας ως «ζωντανού κέντρου της Ορθοδοξίας», στη σημασία της παιδείας και των χειροτονιών, στη στήριξη των ιερέων που βρίσκονται καθημερινά δίπλα στον λαό. Τέλος, μιλά με ειλικρίνεια για την οικογένειά του, τη διασπορά και τη βαθιά σύνδεση με την Ηλεία, τονίζοντας ότι ο ελληνισμός ταξιδεύει αλλά δεν ξεχνά ποτέ τις ρίζες του.

Είστε από τους νεότερους που αναλαμβάνουν μία τόσο νευραλγική θέση.

Όπως ο Απόστολος Παύλος ενθαρρύνει τον Τιμόθεο να μην περιορίζεται από τα νιάτα, έτσι πιστεύω και εγώ ότι μου έδωσε ο Πατριάρχης αυτή τη δυνατότητα για να τρέξουμε λίγο παραπάνω στα βουνά και στις ζούγκλες της Λατινικής Αμερικής.

Πόσο εύκολη είναι η διαχείριση μίας τόσο σημαντικής θέσης και με τόσο μεγάλο έργο, καθώς είναι μεγάλες περιοχές γεωγραφικά;

Έμαθα στο μοναστήρι να σέβομαι τους μεγαλύτερους που έχουν ανώτερη εμπειρία σε πολλά θέματα, και το ίδιο πράττω στη Μητρόπολη. Έχουμε μία εξαιρετική ομάδα, με κληρικούς από τον προκάτοχό μου και αείμνηστο Μητροπολίτη Μεξικού κυρό Αθναγόρα. Οι Βοηθοί Επίσκοποι που απαρτίζουν την Ιερά Μητρόπολη έχουν μεγάλη εμπειρία στις περιοχές τους και αισθάνομαι ότι δική μου αρμοδιότητα είναι να είμαι καπετάνιος, να τους συγκεντρώνω για να ταξιδεύουμε στην ίδια πορεία, δηλαδή τη σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων της Λατινικής Αμερικής.

Ποιες οι πρώτες προτεραιότητες που θέσατε και θα θέσετε;

Είμαι ήδη ένα χρόνο και δέκα μήνες στο Μεξικό. Πρωτίστως μετέφερα τα διοικητικά που έμαθα στην Ελλάδα, την οργάνωση. Μοιράστηκε η Μητρόπολη σε διοικητικές περιφέρειες, αυτές της Κολομβίας, Βενεζουέλας, κεντρικής Αμερικής με την Γουατεμάλα ως έδρα και Καραϊβικής με έδρα την Κούβα, καθώς και το Μεξικό και τον Παναμά με έδρα τις ομώνυμες πόλεις. Τοποθετήσαμε έναν επίσκοπο σε κάθε περιφέρεια για να μπορεί να διοικείται. Μεγαλύτερη χαρά για μένα είναι ότι έχουμε κάνει 67 χειροτονίες και στείλαμε 15 παιδιά να σπουδάζουν στα

μοναστήρια της Ελλάδας για να μάθουν την Ορθόδοξη Παιδεία και Θεολογία, καθώς και τον τρόπο ζωής. Είναι σημαντικό να το μεταφέρουμε αυτό εδώ στη Λατινική Αμερική. Θεωρώ πως πρέπει να οργανώνω το διοικητικό σκέλος και να στηρίζω το ποιμαντικό. Οι ιερείς ενοριών πρέπει να στηρίζονται και να τους δίνουμε δύναμη, γιατί είναι σε καθημερινή βάση πλάι στον πιστό λαό. Ως Μητροπολίτης, όπου και να ταξιδέψω για κάποιο διάστημα, θα με φιλοξενήσουν δείχνοντάς μου αγάπη και θα βιώσω τις δυσκολίες μαζί τους. Καθημερινά όμως, στον πόνο και στην χαρά των ανθρώπων, κοντά είναι ο ιερέας. Γι' αυτό, θεωρώ τον εαυτό μου ως αυτός που πρέπει να ενισχύει τους ιερείς και τους τοπικούς κληρικούς.

Η Ελλάδα λειτουργεί σαν σχολείο στην περίπτωση αυτή για τους περισσότερους;

Όχι μόνο τώρα, αλλά εδώ και 2.000 χρόνια είναι η χώρα που μεταλαμπαδεύει την Ορθοδοξία. Είναι σημαντικό που ξέρουμε ότι καθημερινά στην Ελλάδα πραγματοποιείται Θεία Λειτουργία. Σε πολλές χώρες παγκοσμίως δεν υπάρχει καν ορθόδοξος ιερέας ή δε γίνεται ούτε μία φορά η Θεία Λειτουργία. Στην Ελλάδα έχουμε κάτι ξεχωριστό. Πολλάκις βλέπουμε παντού εκκλησίες και δε μας κάνει εντύπωση, αλλά όσες φορές βρίσκομαι στο δρόμο και προσπαθώ να βρω καταφύγιο να προσευχηθώ με ηρεμία, δεν το βρίσκω. Με 250 ενορίες, τις περισσότερες πλέον για τη Μητρόπολη, προσπαθούμε να καλλιεργήσουμε το ίδιο και εδώ. Με 49 χώρες, είναι δύσκολο να επιτευχθεί αυτό. Με τη χάρη του Θεού όμως, εμφανίζονται ενορίες και άνθρωποι που θέλουν να στηρίξουν το έργο μας, να χτίσουμε έναν ναό, ένα μοναστήρι. Η Ελλάδα αποτελεί καλό παράδειγμα για εμάς, προσφέροντας μας ενέργεια για να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Έλκεται την καταγωγή από τις περιοχές Χάβαρι και Κεραμιδιά, σωστά;

Οι προπαπούδες μου βρέθηκαν στην Αμερική με σκοπό την εργασία. Ο παππούς με καταγωγή από Κεραμιδιά, δούλευε τα καλοκαίρια και δεν είχαμε ταξιδέψει στη γενέτειρά του. Πήγα στο χωριό πρώτη φορά πριν μερικούς μήνες με την ηλικιωμένη γιαγιά μου, επιθυμώντας να έχω αυτή την εμπειρία όσο ζει και έχει δυνάμεις. Βέβαια, όσο συχνά ερχόμασταν, μεγαλύτερη συναναστροφή είχα με το Χάβαρι. Η αλήθεια είναι ότι έχω μία παραπάνω ευαισθησία για την περιοχή, όπως και για Κεραμιδιά και Αμαλιάδα, που προσωπικά θεωρώ όμορφη πόλη και μου αρέσει που είναι αρκετά ευρωπαϊκή, με πεζοδρόμια και μαγαζιά.

Ποια τα συναισθήματα της οικογένειας όταν έμαθαν την ανακήρυξή σας σε Μητροπολίτη;

Όταν έγινα μοναχός, ήταν λίγο δύσκολο για αυτούς περισσότερο επειδή δε θα παντρευόμουν. Ο πατέρας μου βέβαια χαιρόταν που κάνω αυτό που θέλω. Όταν έφυγα από Αμερική ένιωσαν λίγο περίεργα. Στην Ελλάδα έμαθα τη γλώσσα και το μοναχισμό. Με το χρόνο ήρθαν κοντά στην εκκλησία και πλέον βλέπουν τα πράγματα διαφορετικά. Χάρηκα περισσότερο που κατάφερα σε αυτή την ηλικία να με καμαρώσουν να παίρνω το αξίωμα αυτό. Θεωρώ η γιαγιά μου ήταν η πιο χαρούμενη, ιδιαίτερα όταν ήρθε και ο δήμαρχος Ήλιδας να με επισκεφθεί στο Μεξικό. Θεωρώ πως όταν υπάρχει άνθρωπος με θάρρος να φτάσει μέχρι το Μεξικό, ενώ συνοδεύεται από παιδιά από το Δήμο Ήλιδας, μόνο χαρά μου φέρνει η υποδοχή τους. Μέσα μας, το DNA παραμένει ίδιο και δε φοβόμαστε. Ταξιδεύουμε στον πλανήτη μεταφέροντας τον ελληνισμό και τις γνώσεις μας. Όσοι έφυγαν κατάφεραν να πετύχουν, αλλά πάντα την καρδιά τους την έχουν πίσω στην γενέτειρα τους και πάντα θέλουν να την βοηθούν και να την στηρίζουν.

Γνωρίζετε προβλήματα ή ανάγκες του τόπου που θα θέλατε να αναδείξετε και να βοηθήσετε;

Δε θα εστιάσω στα προβλήματα. Θέλω να συγχαρώ το δήμαρχο και τους πολίτες, που προσπαθούν με όλες τις δυνάμεις τους να διαφημίσουν την ιστορία σχετικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θα ήθελα να είμαι αρωγός σε αυτό το έργο, που θεωρώ πολύ σπουδαίο. Δεν πρέπει να κοιτάμε τα αρνητικά. Βεβαίως υπάρχουν δυσκολίες στην Ελλάδα, αλλά δεν μου έχει τύχει σε αυτή να είμαι δύο βδομάδες χωρίς ρεύμα, να μην μπορώ να βρω φαγητό, να μην έχω πόσιμο νερό, να προσπαθήσει αστυνομικός να με βάλει φυλακή για τα πιστεύω και την ελεύθερη σκέψη μου. Αυτό με κάνει να θέλω να είμαι πλάι στους ανθρώπους που πονάνε και ταυτόχρονα λέω πως χρειάζονται θετικές σκέψεις και πρόοδος. Για να γίνει αυτό πρέπει να εστιάζουμε στο θετικό, σε έναν σκοπό.

Είναι πραγματικά τόσο δύσκολες οι συνθήκες σε αυτές τις χώρες;

Πάρα πολύ, αλλά οι Έλληνες μας στηρίζουν. Μπορεί να βρίσκομαι στον Παναμά όπου θα μείνω σε ξενοδοχείο Έλληνα ή σε πόλη εκτός Μεξικού σε κατοικία Έλληνα, γεγονός που προτιμώ αφού είναι πιο ανθρώπινο και δίνεται η ευκαιρία να πουν στα παιδιά τους πως παπάδες από Ελλάδα προσπαθούν να μεταφέρουν την παράδοση. Μπορεί να βρεθούμε όμως σε λεωφορείο προς Γουατεμάλα για 9 ώρες ή προς Κολομβία που είναι πιο ασφαλές να κοιμηθούμε εντός αυτοκινήτου ή προς

Βενεζουέλα δίχως ρεύμα και με δύσκολες επιλογές για το που θα κοιμηθούμε. Θυμάμαι πως πρώτη φορά στην Κολομβία μετά την εκλογή μου, σταματήσαμε σε δρόμο και έπρεπε να τσακωθώ με έναν κόκορα για να χρησιμοποιήσω την «τουαλέτα» και να συνεχίσουμε το ταξίδι. Κάθε χώρα έχει τη χάρη της. Μου θυμίζει άλλες εποχές που ζήσαμε και στην Ελλάδα αυτές τις δυσκολίες. Όμως ποτέ δε χάνω το σκοπό της ζωής μου να μεταφέρω το Ευαγγέλιο, να μεταδώσω τη Θεία Ευχαριστία στον κόσμο. Έτσι όλα αυτά ελαφραίνουν την κατάσταση.

Τι σας εμπνέει προσωπικά στην ιεροσύνη και στην υπηρεσία σας προς την Εκκλησία και τους πιστούς;

Με εμπνέει ότι οι άνθρωποι όταν βλέπουν τον ιερέα, όταν έχουν ευκαιρία να μεταλάβουν τη Θεία Ευχαριστία, τότε αισθάνονται ως ολόκληρος ο κόσμος τους και ότι μέσα τους πράγματι σε έχουν ανάγκη. Εδώ όταν έχουμε ανάγκη και είμαστε άρρωστοι, λέμε για νοσοκομείο και γιατρό. Στις περισσότερες χώρες του κόσμου, δεν μπορούν να πουν κάτι τέτοιο. Μόνη ελπίδα είναι ο ιερέας. Είναι κάποια μεσολάβηση από έναν γιατρό, από άνθρωπο που δεν είναι γιατρός αλλά έχει κάποια εμπειρία. Είναι ωραίο συναίσθημα να προσφέρεις μία υπηρεσία απαραίτητη για τη ζωή του ανθρώπου. Όλοι το έχουμε ανάγκη. Ότι κάνουμε είναι μία διακονία προς τον συνάνθρωπο. Αυτό που με προσελκύει σαν ιερέας είναι το σώμα και αίμα Χριστού που δεν μπορεί με άλλο τρόπο να του προσφέρουμε. Αυτό μας δίδαξαν για 2.000 χρόνια οι πρόγονοί μας και έχουμε αυτή την παρακαταθήκη, όπου λέει στη χειροτονία του ο ιερέας ότι θα το παραδώσουμε στο Χριστό στη Δευτέρα Παρουσία.

Υπάρχουν σημεία που θα θέλατε να προωθήσετε για την ενίσχυση της σχέσης της Εκκλησίας με τη νεολαία και τις κοινότητες της περιοχής;

Θα ήθελα να συγχαρώ όσους εργάζονται στα Υπουργεία Εξωτερικών και Παιδείας, που μας βοηθούν με τις σπουδές των παιδιών. Είναι σημαντικό η Ελλάδα να παραμένει πάντοτε ανοιχτή ως Κέντρο Ορθοδοξίας. Είναι σημαντικό να έχουμε τις πόρτες και τις καρδιές μας ανοιχτές για ανθρώπους που έρχονται να μαθαίνουν για την πίστη. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, χάρη στον οποίο έγινε η εκλογή και που έχω χαρά να είμαι μέλος της Αγίας Ιεράς Συνόδου, σε κάθε στιγμή με ρωτάει τι κάνουν τα παιδιά, για τις σπουδές τους, για τους ιερείς της Μητρόπολης... Για να έχεις μία καλή ομάδα, όπως ο Χριστός είχε 12 μαθητές, πρέπει να έχουμε φυτώριο που τα παιδιά να εκπαιδεύονται και να μαθαίνουν. Αυτό υπάρχει στην Ελλάδα και θα έλεγα πως αν θέλετε να στηρίξετε κάτι, αυτό θα πρέπει να είναι η παιδεία και τα παιδιά που έρχονται για σπουδές, να τα ενισχύουμε και να έχουν την

καλύτερη εντύπωση και εικόνα για την Ελλάδα.

Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι το έργο ενός Μητροπολίτη σε αυτή τη χώρα, για την προσέλκυση πιστών στο χώρο της Ορθόδοξης Εκκλησίας;

Προσέλκυση δεν υπάρχει. Δεν κάνουμε διαφήμιση. Όμως, δική μου δουλειά είναι να είμαι ανοιχτός στο λαό. Καθημερινά στο Μεξικό τελούμε Όρθρο και Εσπερινό, προσπαθούμε να είναι ανοιχτές οι πόρτες της Εκκλησίας, να εξομολογούμε τον κόσμο και να προσφέρουμε Θεία Ευχαριστία. Η παρουσία είναι σπουδαίο πράγμα. Όταν έφτασα στο ναό και λειτούργησα ως ιερέας μέχρι να βρούμε άλλον να χειροτονήσουμε, ήταν τρία άτομα στην εκκλησία. Σήμερα κάτω από 100 δε βλέπω στην εκκλησία. Στη κυριακάτικη λειτουργία στη Γουατεμάλα μπορεί να έχει 1000 άτομα. Αν κάνουμε εμείς το πρώτο βήμα, ο Χριστός έρχεται και καλύπτει τα υπόλοιπα. Η Εκκλησία είναι του Χριστού και όχι δικιά μας. Δουλειά μας είναι να υπηρετούμε αυτό και τα υπόλοιπα τα καλύπτει το Άγιο Πνεύμα.

Ποιο μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στους πιστούς της Αμαλιάδας και της περιοχής σας, με αφορμή την επίσκεψή σας;

Οι Έλληνες της διασποράς δεν ξεχνάμε την πατρίδα. Είμαι τρίτης γενιάς, αλλά θυμάμαι πάντα το Χάβαρι και την Κεραμιδιά. Η γιαγιά μου, επειδή το λαϊκό μου όνομα ήταν Ηλίας, πάντα στα γράμματα το έγραφε με ει. Είναι κάτι το ζεστό και το ξεχωριστό η Ελλάδα. Γιατί έμαθα τόσο εύκολα ελληνικά όπως τα παιδιά που έρχονται; Γιατί όταν αγαπάς κάτι, προσπαθείς να μάθεις κάθε λέξη, κάθε περιπωμένη, κάθε δασεία. Για εμένα η ελληνική γλώσσα ήταν κάτι μοναδικό και τρόπος επικοινωνίας με το Δημιουργό. Εννοείται πως ο Θεός ξέρει όλες τις γλώσσες του κόσμου, αλλά μέσα μας είναι ωραίο να ξεχωρίζουμε και να λέμε ότι αυτό είναι ιερό. Όπως ένας ναός είναι κάτι ιερό, όπως το προσκυνητάρι μας στο σπίτι είναι ξεχωριστός και ιερός χώρος, έτσι είναι για μένα και η ελληνική γλώσσα που με ενώνει με την πατρίδα.